

Vi ønsker med vores fælles ændringsforslag at vise, at der i modsætning til regeringspartierne er kraft og vilje i det danske folkestyre til at tage fat på det, der er nødvendigt, nemlig gennemførelsen af grundlæggende reformer og opbygning af et velfærdssystem, der giver den enkelte borger større valgfrihed og sikrer velfærd, ikke mindst for de svageste grupper.

På trods af et kraftigt økonomisk opsving og gunstige konjunkturer er der fortsat underskud på statens budget. Statsgælden har nået et omfang, hvor den udgør den største trussel mod velfærdssamfundet og er en uantagelig stor byrde for de kommende generationer.

Statens gæld har nået et niveau på 800 mia. kr. med en årlig rentebyrde på næsten 60 mia. kr. Der er derfor brug for ægte besparelser og en begyndende afvikling af statens gæld. Og når den socialdemokratiske ordfører taler om ordvalg som tikkende bomber osv., vil jeg blot erindre den socialdemokratiske ordfører om, at den socialdemokratiske borgmester i Århus, hr. Thorkild Simonsen, har sagt, at han klandrer landspolitikerne for, at de ikke tør fortælle sandheden om problemerne med statsgældens størrelse.

Jeg vil så blot konstatere, at de, der ikke tør, altså er Socialdemokratiets landspolitikere, for vi andre tør godt, og vi ser det som det, det er, nemlig en tikkende bombe under det velfærdssystem, som de fleste af os ønsker.

Vi foreslår derfor i vores ændringer besparelser på statens budget på 18 mia. kr., nye initiativer for 2 mia. kr., privatiseringer for 10 mia. kr. og skattelettelser for 9 mia. kr.

På trods af at regeringen taler om at lette erhvervslivets byrder, har den indtil nu gjort det modsatte, bl.a. ved at pålægge nye arbejdsgiverbidrag og afgifter i milliardstørrelse. Det er Folketingets ansvar at reducere erhvervslivets omkostninger, men regeringens forslag forringer konkurrenceevnen både i 1997 og i 1998, og forbedret konkurrenceevne er den eneste vej til den helt nødvendige vækst i beskæftigelsen i den private sektor, den vækst, der skal finansiere fremtidens velfærdssamfund og sikre, at presset på det offentlige udgifter lettes, så den personlige frihed kan sikres gennem lavere skatter.

Det Økonomiske Råd har gentagne gange påpeget, at egentlige strukturreformer er nødvendige for en varig nedbringelse af ledigheden. Og når regeringen hævder, at ledigheden falder, påviser vismændene, at det i det væsentlige

skyldes orlovsordninger, overgangsydelse og efterløn. Den reelle ledighed er steget og dermed byrden for de offentlige finanser.

Venstre vil appellere til partierne bag finansloven for 1995 om støtte til ændrede orlovsordninger, således at de ansvarlige orlovsordninger kan genskabes.

Vi foreslår strammere regler på dagpengeområdet, og at aktiviseringsindsatsen fremskyndes. Flere rettigheder og flere pligter.

Vi ønsker i Venstre at styrke retsområdet. Der skal tages langt hårdere fat på problemerne med narkokriminalitet, forbryderne skal komme hurtigt til afsoning, og dømte fanger skal sidde i fængsel, til de har udstået deres straf. Derfor foreslår vi flere midler til domstolene og til en bedre sikring af fængslerne.

Vi stiller også forslag om at genoprette folkepensionen. Det løftebrud, som den nuværende regering har begået over for pensionisterne, skal fjernes. Vi ønsker, at der er tillid til folkepensionens størrelse, og at det altid kan betale sig at spare op.

Vi har i Venstre den opfattelse, at lejeværdibeskatningen af ejerboliger er en ren misundelsskat, der ikke tager højde for skatteevnen. Vi mener, at man skal betale skat af det, man tjener, og ikke af en vilkårlig, fiktiv, ikkeeksisterende indkomst. Derfor foreslår vi i vores ændringsforslag at lempe skatten for boligejerne med 2,9 mia. kr. allerede her i 1997 og helt at afskaffe lejeværdiskatten i 1998.

Vi har i Danmark et særligt ansvar for at hjælpe befolkningerne i ulandene, men vi mener også, vi har et ansvar for at sikre, at de penge, der anvendes til ulandsbistand, anvendes optimalt. Det er derfor nødvendigt at omlægge og effektivisere den danske internationale bistand.

Vi vil også gerne slå fast, at vi ønsker, at Danmark fortsat skal ligge i toppen, når det gælder lande, der yder mest i ulandsbistand. Med de 0,8 pct. af bruttonationalindkomsten, som vi foreslår, vil der kun være ét land i hele verden, der giver en relativt højere bistand end Danmark, og det er Norge. Det er det Norge, der svømmer i oliepenge, der sikrer, at især Norge har noget at dele ud af. Og det er da fantastisk, at man her af den socialdemokratiske ordfører skal høre, at vi skal skamme os over, at vi kun er nr. 2 i verden, når det gælder om at yde ulandsbistand. Og det eneste land, der i øvrigt giver mere, er så det land, der har et ganske voldsomt overskud på statens finanser og altså overhovedet ikke har det problem, som er hovedproble-